

Anarhistička biblioteka

Anti-Copyright

**Mi nismo robovi, mi smo
eksploziv!**

Anarhisti

Anarhisti

Mi nismo robovi, mi smo eksploziv!

ispodplocnika.net i babelhorservice.blogspot.be

Tekst plakata solidarnosti s Alfredom Bonannom i Christosom Stratigopoulosom. Pojašnjenje plakata objavljeno u belgijskom anarhističkom listu *Horse Service*, br. 34, ožujak 2013.

anarhisticka-biblioteka.net

Sadržaj

Mi nismo robovi, mi smo eksploziv!	5
Mi nismo robovi	7

Povijest nije slijed događaja koje proizvodi sveprisutni zakon. *Povijest kreiraju i rekreiraju volje koje djeluju.*

Mi nismo robovi, mi smo eksploziv!

Postoje stare stvari, iz drugog stoljeća. Siromaštvo, za koje se vjerovalo da više nije moguće njegovo širenje na Zapadu, vratilo se kako bi nam pokazalo zube. Bankari još uvijek ne skaču kroz prozore, ali siromaštvo puni ulice. Trgovine i tvornice zatvaraju svoja vrata. Milijunima ljudi našli su se u situaciji u kojoj ne vide nikakvu budućnost. Obećano im je da ako život provedu na koljenima, između posla kojim samo šef profitira i pokornosti onima na vlasti, da će imati siguran tih opstanak i preživljavanje. Sada je svima jasno da je i to bila laž.

Postoje stare stvari, iz drugog stoljeća. Redovi ispred pučkih kuhinja se gomilaju. Broj krađa u supermarketima stalno raste. Sudski procesi se gomilaju. I dok oni na dnu pokušavaju ne umrijeti od gladi, oni na vrhu pripremaju se za najgore u strahu od socijalne eksplozije. „Nulta tolerancija” je zagarantirana za sve koji krše zakon, grade se novi zatvori i pripremaju za starosjedioce i imigrante, vojnici i „volonteri” patroliraju četvrtima koje su pod video nadzorom. Novi sloj sirotinje i onaj stari moraju znati da im je jedini dopušten izbor umiranje od gladi jer nemaju osnovna sredstva za život ili samoubojstvo.

Postoje stare stvari, iz drugog stoljeća. Danas sve više i više ljudi poseže za vrijednostima tamo gdje ih ima u izobilju. A ima i onih koji sanjaju svoj san, poput dvojice anarhista, Christosa i Alfreda koji su 1. listopada uhićeni u Grčkoj zbog pljačke banke. Christos je izveo oružanu opljačkao banke, a za Alfreda tvrde da mu je pomogao čekajući ga da preuzme novac. Sada su obojica, jedan grčki i jedan

talijanski anarhist, iza rešetaka. Zatvor je sudbina svima koji su si obećali da neće umrijeti u bijedi, svim neprijateljima iskorištavanja i autoriteta.

Postoje stare stvari, iz drugog stoljeća. Slom privrede, nagli rast nezaposlenosti, sve gori životni uvjeti, rat nametnut sirotinji od strane moćnika, ubrzano širenje rasizma, razvoj tehnologije koji prijete opstanku Zemlje, država naizmjenično kao nagradu provodi demokraciju, a kao kaznu totalitarizam... U ovom iznenadnom povratku u prošlost još uvijek nešto nedostaje: narušeno dostojanstvo koje će ukloniti očaj i pretvoriti ga u akciju. Nedostaje sloboda koja nije tek pravo na poslušnost autoritetu i koja predstavlja izazov svakom obliku moći. Nedostaje želja za životom u kojem nismo zadovoljni s onim što postoji i zbog čega napadamo kako bi ostvarili ono čega nikad nije bilo.

Stara je to stvar, iz drugog stoljeća: pobuna!

Mi nismo robovi

Mi nismo robovi, mi smo eksploziv. Bio je to naslov jednog plakata koje se prije nekoliko godina pojavio na zidovima u znak solidarnosti s dvojcom anarhista uhićenih povodom pljačke banke.

Mada rečenica zvuči prijeteća prema moćnicima, ipak se nad njom trebamo dobro zamisliti. Zato što je ne smijemo izokrenuti. Mi nismo eksploziv zato što smo robovi. Mi smo eksploziv jer nećemo biti robovi, jer *ne želimo* biti robovi. Čitav jedan svijet razdvaja ova dva izraza. Svijet koji razlikuje anarhiste od svih drugih struja koje se smatraju revolucionarnima.

Nisu nas uslovi života — proleter i radnici, siromašni ili useljenici — pretvorili u pobunjenike. Ne zavaravamo se nad današnjim pogoršanjem uvjeta života, ne mislimo da će sve propasti jer je svakim danom sve gore. To su samo slatke iluzije kojima se revolucionari uspravljaju. Vlast prikiva ljudsko biće za ulogu koju mu nameće društvo. Nепrestano kreira i rekreira uvjete ove uloge kako se rob ne bi oslobodio okova. No, da bi postojala smrtonosna borba između vlasti i roba treba najprije da rob *odluči*.

Volja, tu leži razlika između roba i pobunjenika. Volja da se suprotstaviš, da ne prihvatiš, da se sukobiš sa svime što te želi podčiniti, pretvoriti te u roba. Vlast neće nikada uspjeti potpuno iskorijeniti *volju* iz zatvorenika, toga se stalno plaši. Zato što volja dokazuje da ne smijemo čekati, da možemo djelovati, i da možemo odmah. Neka odlučnost i ustrajnost, koliko god manjinske bile, nadvladaju inerciju masa i postojeće društvene odnose.

Ne smijemo se plašiti naše volje. Ako to bude naša *volja*, bit ćemo eksploziv i srušit ćemo stupove vlasti.